

12 Νοεμβρίου, 1993

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 560/92)

5 Διοικητική Πράξη — Εκτελεστή — Χαρακτηριστικό της εκτελεστότητας η άμεση παραγωγή ένομου αποτελέσματος — Απορριπτική απάντηση της Διοίκησης σε αίτημα για το οποίο δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις που έθετε ο Νόμος, δεν αποτελεί εκτέλεση διοικητική πράξη αλλά μό-
νον πράξη πληροφοριακού χαρακτήρα, η οποία δεν μπορεί να αποτε-
λέσει αντικείμενο προσφυγής, βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος.

10 Στην παρούσα προσφυγή, με την οποία προσβλήθηκε η απόφαση των καθ' ων η αίτηση να απορρίψουν αίτημα του αιτητή για χορήγηση σε αυ-
τόν σύνταξης γήρατος από το Ταμείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων στο 63ο
έτος της ηλικίας του, το Ανώτατο Δικαστήριο απεπάργγελα εξέτασε κα-
τά πόσο η προσβληθείσα απόφαση ήταν εκτελεστή διοικητική πράξη.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφά-
σισε ότι:

20 1. Μόνο αποφάσεις της διοίκησης που είναι εκτελεστές μπορούν να
προσβληθούν με προσφυγή κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγμα-
τος. Πράξεις πληροφοριακού περιεχομένου ή βεβαιωτικές, δεν είναι
εκτελεστές.

25 Απαραίτητη προϋπόθεση της εκτελεστότητας, είναι η άμεση παρα-
γωγή ένομου αποτελέσματος. Στην προκειμένη περίπτωση ο αιτη-
τής υπέβαλε τη αίτησή του στις 20/4/92, 3 περίπου μήνες πριν να
συμπληρώσει την ηλικία των 63 ετών, κατά την οποία, σύμφωνα με
τους ισχυρισμούς του, θα δικαιούτο συνταξιοδότησης. Η απάντη-

ση του Διευθυντή έχει ημερομηνία 7/5/92, ημερομηνία που και πάλι προηγείται της ημερομηνίας του ισχυριζόμενου δικαιώματος συνταξιοδότησης του αιτητή. Το Άρθρο 36 του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Τροποποιητικού) Νόμου (Ν. 17/90), προνοούσε κατά το χρόνο λήψης της επίδικης απόφασης, τα ακόλουθα: 5

"36.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου, πρόσωπον τι δικαιούται εις σύνταξιν γήρατος εάν-

- (α) συνεπλήρωσε την συντάξιμον ηλικία· και 10
- (β) άμα τη συμπλήρωσει της ηλικίας ταύτης, πληροί τας σχετικές προϋποθέσεις εισφοράς· ή
- (γ) ειδικαιούτο εις σύνταξιν ανικανότητας, αμέσως προ της συμπληρώσεως της συνταξίμου ηλικίας. 15

2. Η σύνταξις γήρατος καταβάλλεται από της ημερομηνίας καθ' ην πρόσωπό τι πρώτον πληροί τας εν τω εδαφίω (1) προϋποθέσεις και εξακολουθεί να καταβάλλεται εφ' όρου ζωής."

Επίσης, ο Κανονισμός 3 (1) και (2) των περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Παροχαι) Κανονισμών (Κ.Δ.Π. 243/80, όπως τροποποιήθηκαν) (οι Κανονισμοί), προνοούσε (πριν την κατάργησή του από την Κ.Δ.Π. 309/92), ότι: 20

"3.- (1) Πάσα αίτησις προς χορήγησιν παροχής δέον όπως υποβάλληται εντός της υπό του παρόντος Κανονισμού προβλεπόμενης προθεσμίας. 25

(2) Η εν τη παραγράφω (1) αναφερομένη προθεσμία είναι:- 30

- (α) 30
- (β) προκειμένου περί συντάξεως γήρατος, συντάξεως ανικανότητας, συντάξεως χηρείας, επιδόματος ορφανίας, επιδόματος αγνοουμένου, παροχών λόγω αναπηρίας ή παροχών λόγω θανάτου, χρονικόν διάστημα ουχί μακρότερον των τριών μηνών από της ημέρας διά την οποία προβάλλεται απαίτησις προς χορήγησιν παροχής." 35

Ο αιτητής δεν είχε συμπληρώσει, κατά το χρόνο υποβολής της αίτησής του και λήψης της επίδικης απόφασης, την ηλικία κατά την οποία θα δικαιούτο, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του, συνταξιοδότησης. Επομένως, δε συνέτρεχαν κατά το χρόνο λήψης της επίδικης απόφασης, οι προϋποθέσεις που θέτει ο Νόμος, για παραγωγή άμεσων έννομων αποτελεσμάτων για τον αιτητή. Επίσης, πρέπει να σημειωθεί, 40

5 ότι όπως φαίνεται από το κείμενο της επίδικης απόφασης, ο αιτητής δεν είχε υποβάλλει πλήρη αίτηση, συνοδευόμενη από τα απαραίτητα πιστοποιητικά. Επομένως, οι καθ' ων η αίτηση δεν μπορούσαν να λάβουν καμιά εκτελεστή απόφαση επί του θέματος. Καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η επίδικη απόφαση δεν είναι εκτελεστή, αλλά μόνο πληροφοριακού χαρακτήρα και γι' αυτό δεν μπορούσε να προσβληθεί με προσφυγή κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος.

10 Ενόψει της πιο πάνω καταλήξεώς του Δικαστηρίου, δεν τίθεται θέμα εξέτασης των ισχυρισμών του αιτητή για τη συνταγματικότητα της σχετικής νομοθετικής πρόνοιας. Θέματα συνταγματικότητας Νόμου, εξετάζονται μόνο όταν τούτο είναι απαραίτητο για την επίλυση της διαφοράς και όχι όταν η εξέτασή τους θα προσλάμβανε μόνο θεωρητικό χαρακτήρα.

15 *Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- 20 *Razis and Another v. Republic (1982) 3 C.L.R. 45,*
Yiangou v. Republic (1987) 3 C.L.R.: 27,
Kolokassides v. Republic (1965) 3 C.L.R. 542,
25 *Erotokritou v. Republic (1972) 3 C.L.R. 523,*
Pieri v. Republic (1978) 3 C.L.R. 356,
30 *Florides v. Republic (1979) 3 C.L.R. 37,*
Thyssen v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1070,
Υπουργός Οικονομικών και Άλλοι ν. Παπαξενοπούλου (1993) 3
35 *A.A.Δ. 478,*
Board for Registration of Architects and Civil Engineers v.
Kyriakides (1966) 3 C.L.R. 640,
40 *Μοσφίλης ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 2049.*

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την

οποία απορρίφθηκε αίτηση του αιτητή για παραχώρηση σ' αυτόν σύνταξης γήρατος από το Ταμείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων από την ημερομηνία συμπλήρωσης του 63ου έτους της ηλικίας του.

A. Ταλιαδώρος για Κ. Χρυσοστομίδα, για τον Αιτητή. 5

A. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

10

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Ο αιτητής ζητά την ακύρωση της απόφασης του Διευθυντή Κοινωνικών Ασφαλίσεων που περιέχεται στην επιστολή του ημερομηνίας 7/5/92, με την οποία απορρίφθηκε αίτησή του για παραχώρηση σ' αυτόν σύνταξης γήρατος από το Ταμείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων, από την ημερομηνία συμπλήρωσης του 63ου έτους της ηλικίας του.

15

Ο αιτητής, που είναι συνταξιούχος δημόσιος υπάλληλος, γεννήθηκε στις 20/7/29 και στις 20/7/92 θα συμπλήρωνε το 63ο έτος της ηλικίας του.

20

Στις 20/4/92 υπέβαλε αίτηση για σύνταξη γήρατος από το Ταμείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Μαζί απέστειλε και την ακόλουθη επιστολή, της ίδιας ημερομηνίας:

25

"Αναφέρομαι στο επισυνημμένο έντυπο το οποίο υποβάλλω έγκαιρα, και σας πληροφορώ ότι απαιτώ την καταβολή σύνταξης γήρατος μόλις συμπληρώσω τα 63 χρόνια, πράγμα που θα συμβεί Θεού θέλοντος στις 20/7/92.

30

Επειδή αντιλαμβάνομαι ότι υπάρχει δυσμενής διάκριση εις βάρος των ανδρών στο θέμα αυτό και εάν παρ' ελπίδα δεν μου καταβληθεί η σύνταξη όπως συμβαίνει με τις γυναίκες πολίτες της Κυπριακής Δημοκρατίας θα προσφύγω στο Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο της Κυπριακής Δημοκρατίας, όπου εάν δεν δικαιωθώ θα προσφύγω στο Συμβούλιο της Ευρώπης καταγγέλοντας την εις βάρος των ανδρών δυσμενή διάκριση στο θέμα της παροχής Σύνταξης Γήρατος στους άνδρες."

35

Ο Διευθυντής Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ο Διευθυντής), με επιστολή του ημερομηνίας 7/5/92, έδωσε στον αιτητή την ακόλουθη απάντηση:

40

"Αναφέρομαι στην επιστολή σας με ημερομηνία 20/4/92 με την

5 οποία υποβάλλετε ταυτόχρονα και αίτηση για χορήγηση σύνταξης γήρατος από το Ταμείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων όταν στις 20/7/1992 θα συμπληρώσετε το εξηκοστό τρίτο έτος της ηλικίας σας και σας πληροφορώ τα ακόλουθα:

5

10 Η συντάξιμη ηλικία, με βάση τη νομοθεσία Κοινωνικών Ασφαλίσεων, είναι σήμερα το 65ο έτος για τους άνδρες και το 63ο έτος για τις γυναίκες. Εξαιρέση υπάρχει μόνο για τους μεταλλωρύχους για τους οποίους η σύνταξη μπορεί να χορηγηθεί από το 60ο έτος εφόσον αφυπηρητήσουν από την εργασία τους ως μεταλλωρύχοι.

10

15 Με την ευκαιρία αυτή θα ήθελα να σας πληροφορήσω ότι το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων έχει εξετάσει τη δυνατότητα μείωσης της συντάξιμης ηλικίας στο 63ο έτος για όλους ανεξαιρέτα τους ασφαλισμένους. Η μελέτη του θέματος αυτού συνεχίζεται μέσα στα πλαίσια των διαδικασιών λειτουργίας του θεσμού του Εργατικού Συμβουλευτικού Σώματος, στο οποίο αντιπροσωπεύονται όλοι οι κοινωνικοί εταίροι του Υπουργείου αυτού. Μέχρι στιγμής δεν έχουν ακόμη οριστικοποιηθεί επί του θέματος αυτού οι θέσεις των ενδιαφερομένων μερών και ούτε από πλευράς Υπουργείου έχει υποβληθεί προς την εκτελεστική ή νομοθετική εξουσία οποιαδήποτε πρόταση για τροποποίηση της υφιστάμενης νομοθεσίας.

15

20

25

30 Ενόψει των πιο πάνω, η αίτησή σας απορρίπτεται και θα δικαιούστε σε σύνταξη όταν συμπληρώσετε το 65ο έτος της ηλικίας σας, εκτός αν στο μεταξύ, θα έχει τροποποιηθεί η νομοθεσία Κοινωνικών Ασφαλίσεων για μείωση της συντάξιμης ηλικίας οπότε θα πρέπει να ενεργήσετε ανάλογα.

30

35 Σας διευκρινίζω ότι για να ασκήσετε στο μέλλον το δικαίωμά σας σε σύνταξη γήρατος θα πρέπει να υποβάλετε αίτηση, η οποία να συνοδεύεται με όλα τα αναγκαία πιστοποιητικά."

35

 Ο αιτητής πρόσβαλε την πιο πάνω απόφαση με την παρούσα προσφυγή.

40 Το μοναδικό θέμα που εγέρθηκε είναι η συνταγματικότητα του άρθρου 2 του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Τροποποιητικού) Νόμου του 1990 (αφ. 17/90), με το οποίο αντικαταστάθηκε ο ορισμός "συντάξιμη ηλικία" που απαντάται στο άρθρο 2 του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου (αφ. 41/80). Σύμφωνα με το νέο ορισμό "συντάξιμη ηλικία" σημαίνει "για τους άνδρες την ηλικία

40

των εξήντα πέντε ετών και για τις γυναίκες την ηλικία των εξήντα τριών ετών.". Ας σημειωθεί ότι ο ορισμός αυτός αντικαταστάθηκε και πάλι με το Νόμο 98(Ι)/92. Για τους σκοπούς όμως της παρούσας προσφυγής, ισχύουν οι διατάξεις του Νόμου 17/90.

5

Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε ότι οι πρόνοιες του πιο πάνω νόμου είναι αντισυνταγματικές γιατί (α) επιβάλλουν αδικαιολόγητο περιορισμό στο δικαίωμα του αιτητή για αξιοπρεπή διαβίωση και κοινωνική ασφάλεια (Άρθρο 9 του Συντάγματος) και (β) συνιστούν αδικαιολόγητη δυσμενή διάκριση σε βάρος του αιτητή λόγω φύλου (Άρθρο 28.1 και 2 του Συντάγματος).

10

Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση υποστήριξε τη συνταγματικότητα της πιο πάνω πρόνοιας, ισχυριζόμενος ότι η διαφοροποίηση στη συντάξιμη ηλικία ανδρών και γυναικών δικαιολογείται λόγω του διπλού ρόλου της Κυπριας εργαζόμενης γυναίκας και του γεγονότος ότι η πλειοψηφία των γυναικών απασχολούνται σε επαγγέλματα όπως π.χ. την ένδυση και την υπόδηση στα οποία κατά κανόνα η απασχόληση τερματίζεται πριν τα 65 χρόνια και η εξεύρεση άλλης απασχόλησης είναι πολύ δύσκολη.

15

20

Πριν εξετάσω το θέμα που εγείρεται, προέχει η εξέταση της εκτελεστότητας της επίδικης πράξης. Το θέμα αυτό δεν εγέρθηκε από τους δικηγόρους, μπορεί όμως να εξετασθεί από το Δικαστήριο και αυτεπάγγελτα (Βλέπε *Razis and Another v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 45 και *Yiangou v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 27). Μόνο αποφάσεις της διοίκησης που είναι εκτελεστές μπορούν να προσβληθούν με προσφυγή κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος (*Kolokassides v. Republic* (1965) 3 C.L.R. 542, 551). Πράξεις πληροφοριακού περιεχομένου ή βεβαιωτικές, δεν είναι εκτελεστές.

25

30

Στα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου Επικρατείας της Ελλάδας (1929-1959) αναφέρονται, στις σελίδες 236-237, τα ακόλουθα:

35

"Εκτελεσταί πράξεις

Εις προσβολήν δι' αιτήσεως ακυρώσεως δεν υπόκειται οιαδήποτε πράξις απορρέουσα εκ διοικητικού οργάνου, δρώντος ως τοιούτου, αλλά μόνον αι εκτελεσταί πράξεις, τουτέστιν εκείναι δι' ων δηλούται βούλησις διοικητικού οργάνου, αποσκοπούσα εις την παραγωγήν εννόμου αποτελέσματος έναντι των διοικουμένων και συνεπαγομένη την άμεσον εκτέλεσιν αυτής διά της διοικητικής οδού. Το κύριον στοιχείον της εννοίας της εκτελεστής πράξεως είναι η άμεσος παραγωγή εννόμου αποτελέσματος, συ-

40

νισταμένου εις την δημιουργίαν, τροποποιήσιν ή κατάλυσιν νομικής καταστάσεως, ήτοι δικαιωμάτων και υποχρεώσεων διοικητικού χαρακτήρος παρά τοις διοικουμένοις.".

5 Και πιο κάτω (σελίδες 237-238):

"Δεν είναι δεκτικά προσβολής Επίσης πράξεις περιέχουσai απλά πληροφορίας ως προς ωρισμένον ζήτημαν."

10 Απαραίτητη προϋπόθεση της εκτελεστότητας είναι η άμεση παραγωγή έννομου αποτελέσματος. Στην προκειμένη περίπτωση ο αιτητής υπέβαλε την αίτησή του στις 20/4/92, 3 περίπου μήνες πριν να συμπληρώσει την ηλικία των 63 ετών κατά την οποία, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του, θα δικαιούτο συνταξιοδότησης. Η απάντηση του Διευθυντή έχει ημερομηνία 7/5/92, ημερομηνία που και πάλι προηγείται της ημερομηνίας του ισχυριζόμενου δικαιώματος συνταξιοδότησης του αιτητή. Το άρθρο 36 του Νόμου, προνοούσε κατά το χρόνο λήψης της επίδικης απόφασης, τα ακόλουθα:

20 "36.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου, πρόσωπόν τι δικαιούται εις σύνταξιν γήρατος εάν-
 (α) συνεπλήρωσε την συντάξιμον ηλικίαν· και
 (β) άμα τη συμπληρώσει της ηλικίας ταύτης πληροί τας σχετικές προϋποθέσεις εισφοράς· ή
 25 (γ) ειδικαιούτο εις σύνταξιν ανικανότητος αμέσως προ της συμπληρώσεως της συνταξίμου ηλικίας.
 (2) Η σύνταξις γήρατος καταβάλλεται από της ημερομηνίας καθ' ην πρόσωπόν τι πρώτον πληροί τας εν τω εδαφίω (1) προϋποθέσεις και εξακολουθεί να καταβάλληται εφ' όρου ζωής.
 30

Επίσης, ο Κανονισμός 3 (1) και (2) των περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Παροχαί) Κανονισμών (Κ.Δ.Π. 243/80, όπως τροποποιήθηκαν) (οι Κανονισμοί), προνοούσε (πριν την κατάργησή του από την Κ.Δ.Π. 309/92), ότι:

35 "3.-(1) Πάσα αίτησις προς χορήγησιν παροχής δέον όπως υποβάλληται εντός της υπό του παρόντος Κανονισμού προβλεπομένης προθεσμίας.
 40 (2) Η εν τη παραγράφω (1) αναφερομένη προθεσμία είναι-
 (α)
 (β) προκειμένου περί συντάξεως γήρατος, συντάξεως ανικανότητος, συντάξεως χηρείας, επιδόματος ορφανίας, επιδόματος αγνοουμένου, παροχών λόγω αναπηρίας ή πα-

ροχών λόγω θανάτου, χρονικόν διάστημα ουχί μακρότερον των τριών μηνών από της ημέρας διά την οποίαν προβάλλεται απαίτησις προς χορήγησιν παροχής".

Τόσο κατά την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως όσο και κατά την ημερομηνία λήψης της επίδικης απόφασης, δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις που θέτει ο Νόμος για την παροχή σύνταξης γήρατος στον αιτητή, αφού δεν είχε ακόμη συμπληρώσει την ηλικία κατά την οποία, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του, θα δικαιούτο συνταξιοδότησης. 5 10

Στην υπόθεση *Erotokritou v. Republic* (1972) 3 C.L.R. 523, ο αιτητής, δημόσιος υπάλληλος, πριν την αφυπηρέτησή του ζήτησε να αναγνωρισθεί προϋπηρεσία του για σκοπούς συντάξεως. Το Δικαστήριο αποφάσισε ότι η επιστολή του Διευθυντή Προσωπικού με την οποία απορρίπτετο το αίτημα του αιτητή, δε συνιστούσε εκτελεστή πράξη, αλλά εξέφραζε απλώς τη γνώμη του ως προς το ποιά θα ήταν νομικά η κατάσταση για τον αιτητή όταν θα συμπλήρωνε την ηλικία αφυπηρέτησής του (σελ. 528). Στην υπόθεση *Pieri v. Republic* (1978) 3 C.L.R. 356, ο αιτητής πριν κληθεί για κατάταξη στο στρατό, ζήτησε την έκδοση πιστοποιητικού από τον Λειτουργό Μετανάστευσης, ότι δεν ήταν πολίτης της Δημοκρατίας. Ο Λειτουργός Μετανάστευσης, πιστοποίησε μιν ότι ο αιτητής δεν ήταν πολίτης της Κυπριακής Δημοκρατίας, σημείωσε όμως ότι θεωρείτο στρατεύσιμος για τους σκοπούς των περί Εθνικής Φρουράς Νόμων. Το Δικαστήριο, στη σελίδα 364 της απόφασής του, είπε τα ακόλουθα: 15 20 25

"In the present case the letter of the Migration Officer dated 11th July, 1977, cannot be considered as an administrative act or decision of an executory nature, as it amounts only to a legal opinion concerning the applicant and could not directly affect him. His class on 15/7/78, the time of filing of this recourse, had not yet been called up for conscription." 30

Επίσης, στην υπόθεση *Florides v. Republic* (1979) 3 C.L.R. 37, ο αιτητής, που πίστευε ότι δεν ήταν στρατεύσιμος, ζήτησε πριν την κλήση της ηλικίας του για κατάταξη, σχετική επιβεβαίωση από την αρμόδια Αρχή. Το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η επιστολή του Υπουργείου Εσωτερικών, με την οποία πληροφορούσε τον αιτητή ότι δεν μπορούσε να εξαιρεθεί, συνιστούσε απλώς γνωμοδότηση επί του αιτήματος του αιτητή και δεν ήταν εκτελεστή. Το Δικαστήριο συμπλήρωσε (σελ. 40) ότι η κλήση της ηλικίας του αιτητή, μετά την καταχώρηση της προσφυγής, δεν άλλαξε το χαρακτήρα της πράξης. 35 40

5 Στην υπόθεση *Thyssen v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 1070, το Δικαστήριο έκρινε ότι επιστολή που πληροφορούσε τον αλλοδαπό αιτητή ότι η άδεια παραμονής του στην Κύπρο δεν θα ανανεωνόταν μετά τη λήξη της, δε συνιστούσε εκ πρώτης όψεως εκτελεστή πράξη, αλλά ήταν πράξη πληροφοριακού περιεχομένου, η οποία καθιστούσε γνωστή στον αιτητή την μελλοντική πρόθεση της αρμόδιας Αρχής.

10 Σχετικές είναι και οι υποθέσεις *Yiangou v. Republic* (πιο πάνω) και *Υπουργός Οικονομικών και Άλλοι ν. Παπαξενόπουλου* (1993) 3 Α.Α.Δ. 478, όπου η απόρριψη του αιτήματος των αιτητών για εισαγωγή αδασολόγητων οχημάτων θεωρήθηκε μη εκτελεστή πράξη επειδή τα οχήματα δεν είχαν ακόμα εισαχθεί κατά τον κρίσιμο χρόνο.

15 Όπως είπα και προηγουμένως, ο αιτητής δεν είχε συμπληρώσει, κατά το χρόνο υποβολής της αίτησής του και λήψης της επίδικης απόφασης, την ηλικία κατά την οποία θα δικαιούτο, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του, συνταξιοδότησης. Επομένως, δε συνέτρεχαν κατά το χρόνο λήψης της επίδικης απόφασης, οι προϋποθέσεις που θέτει ο Νόμος, για παραγωγή άμεσων ένομων αποτελεσμάτων για τον αιτητή. Επίσης, πρέπει να σημειωθεί, ότι όπως φαίνεται από το κείμενο της επίδικης απόφασης, ο αιτητής δεν είχε υποβάλει πλήρη αίτηση, συνοδευόμενη από τα απαραίτητα πιστοποιητικά. Επομένως, ο καθ' ου η αίτηση δεν μπορούσε να λάβει καμιά εκτελεστή απόφαση επί του θέματος. Σύμφωνα με τις νομικές αυθεντίες που παρέθεσα πιο πάνω, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η επίδικη απόφαση δεν είναι εκτελεστή, αλλά μόνο πληροφοριακού χαρακτήρα και γι' αυτό δεν μπορούσε να προσβληθεί με προσφυγή κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος.

35 Ενόψει της πιο πάνω καταλήξεώς μου, δεν τίθεται θέμα εξέτασης των ισχυρισμών του αιτητή για τη συνταγματικότητα της σχετικής νομοθετικής πρόνοιας. Θέματα συνταγματικότητας νόμου, εξετάζονται μόνο όταν τούτο είναι απαραίτητο για την επίλυση της διαφοράς και όχι όταν η εξέτασή τους θα προσλάμβανε μόνο θεωρητικό χαρακτήρα (*The Board for Registration of Architects and Civil Engineers v. Kyriakides* (1966) 3 C.L.R. 640, 655, *Μοσφίλης ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2049).

40 Ως αποτέλεσμα, η παρούσα προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Δε γίνεται διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.